

že výživa jejich není zabezpečena vlastním příjmem nebo příjmy osob, které jsou podle zákona povinny opatrovati jim potřebnou výživu.

Lhůta jednorocní podle § 28 odst. 2 cit. zák. běží tudíž ode dne úmrtí manžela resp. otce toliko v tom případě, když již tímto dnem byly splněny veškeré podmínky pro přiznání důchodu vdovského a sirotčího, čili když vdova neměla v této době vlastní příjem vylučující přiznání důchodu, resp. děti již v této době byly nezaopatřenými ve smyslu § 20.

Žal. úřad nekonal šetření, zdali právě uvedený předpoklad byl splněn již v době úmrtí manžela resp. otce, vycházej zřejmě z právního názoru shora uvedeného, že za všech okolností jest jednorocní lhůtu čítati ode dne úmrtí. Tento názor není však ve shodě se zákonem a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9773.

Váleční poškozcenci: U kterého úřadu a ve které lhůtě má býti podána přihláška k lékařské prohlídce válečným poškozcencem, který za takového byl uznán superarbitrací před vydáním zákona č. 142/20?

(Nález ze dne 23. března 1932 č. 3600.)

Prejudikatura: Boh. A 9186/31.

V ě c : Josef B. v O. proti ministerstvu sociální péče o invalidní důchod.

V ý r o k : Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y : Výměrem z 5. ledna 1924 zamítl zemský úřad pro péči o válečné poškozcence v Bratislavě přihlášku st-le o lékařskou prohlídku a o přiznání požitků válečných poškozcenců z 11. srpna 1922, poněvadž byla podána po uplynutí zákonné lhůty k přihláškám, vytknuté v §§ 28 a 29 zák. č. 142/20 v novelisovaném znění u okresní úřadovny v Žilině dne 11. srpna 1922 ve smyslu § 2 zák. č. 146/23 a prov. výnosu z 28. srpna 1925 č. 37.210. K odvolání st-le z tohoto výměru podanému min. soc. péče rozhodnutím z 8. března 1924 sdělilo zem. úřadu pro péči o vál. poškozcence v Bratislavě, že neshledalo příčiny, aby na jeho rozhodnutí z 5. ledna 1924, na jehož odůvodnění poukazuje, na podanou stížnost něco měnilo. Když se pak st-l domáhal stále znovu přezkoumání své záležitosti, vydal žal. úřad nař. rozhodnutí, kterým zrušil rozhodnutí zem. úřadu pro péči o vál. poškozcence v Bratislavě z 5. ledna 1924, kterým byla odmítnuta přihláška st-le k lékařské prohlídce a zároveň změnil svůj výnos z 8. března 1924, kterým rozhodnutí zemského úřadu bylo potvrzeno, a rozhoduje ve věci samé nepovolil st-li dodatečné přihlášky k lékařské prohlídce a o důchod invalidní, ježto nejsou splněny podmínky § 2 odst. 1 zák. č. 146/23.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss:

Z nař. rozhodnutí jest patrno, že žal. úřad zamítaje dodatečnou přihlášku st-le o invalidní důchod pro nedostatek podmínek § 2 odst. 1 zák. č. 146/23 zároveň uznal, že st-l nepodal řádnou přihlášku do 31. prosince 1921. Tomuto výkladu nař. rozhodnutí nasvědčuje jak řízení před vydáním jeho provedené, tak vývody odvodního spisu. Proti výroku

nař. rozhodnutí, že není tu podmínek pro povolení dodatečné přihlášky, stížnost nebrojí. Vytýká jen nesprávnost nař. rozhodnutí, poněvadž žal. úřad nepřihlédl k tomu, že se st-l již v roce 1920 vícekrát hlásil jak u obecního představenstva, tak u notáře obce C., jakož i v Ž. v sekretariátě válečných poškozců, což bylo dokázáno vysvědčením obce a mohlo býti dokázáno i dotazem u příslušného sekretariátu. Výtka ta není důvodná.

Podle § 28 zák. č. 142/20 měly osoby, které uznány superarbitrací válečnými invalidy před vyhlášením zákona, t. j. před 16. březnem 1920, podati přihlášku k lékařské prohlídce do jednoho roku od vyhlášení zákona, t. j. do 16. března 1921. Tato lhůta byla prodloužena §em 2 zák. č. 310/21 do 31. prosince 1921. Podle § 26 odst. 1 cit. zák. měla býti podána přihláška o důchod vál. poškozců u okr. úřadu pro péči o vál. poškozence, příslušného podle místa bydliště osoby k prohlídce se hlásící, po případě, nebyla-li v obvodu bydliště osoby taková okresní úřadovna zřízena, u politického úřadu I. stolice. Paragraf 27 cit. zák. pak výslovně stanovl, že v tom případě, kdyby přihláška byla podána u úřadu nepřislušného, jest nepřislušný úřad sice povinen co nejrychleji přihlášku poslati úřadu příslušnému, že však poškozenec nemá nároku na náhradu. byla-li nesprávným podáním zmeškána promlčecí lhůta uvedená v § 28, tedy že přihlašovatele stihá nebezpečí, že přihláška dojde příslušnému úřadu po lhůtě stanovené zákonem.

Byl tedy úřadem příslušným, u něhož měla býti přihláška st-lem podána, okresní úřad aneb okresní úřadovna pro péči o vál. poškozence v Žilině, a měla tedy přihláška st-le k lékařské prohlídce, resp. žádost o důchod býti podána u těchto úřadů, resp. musila dojíti k některému z nich nejpozději do 31. prosince 1921 (Srov. nál. Boh. A 9186/31). Že by tato přihláška byla u některého z úřadů těch podána aneb jemu došla nejpozději do 31. prosince 1921, netvrdil st-l ani v řízení správním, ani netvrdí v písemné stížnosti a ze spisů to také na jevo nevychází. St-l uplatňoval v řízení správním a také v písemné stížnosti tvrdí toliko, že podal přihlášku již v roce 1920 a to jednak u obce, jednak u obecního notariátu v O., jednak u sekretariátu vál. poškozců v Žilině. Než podle toho, co bylo shora uvedeno, šlo zde o úřad nepřislušný, u něhož bylo možno podati přihlášku jen na nebezpečí přihlašovatele a proto tvrdil st-l v řízení okolnosti pro posouzení včasnosti přihlášky nerozhodné a nelze mluvit o nesprávnosti nař. rozhodnutí, když žal. úřad k nim nepřihlédl a nějaké šetření o nich nekonal.

Č. 9774.

Zdravotnictví. — Pojištění nemocenské. * Ustanovení 1. odst. § 2 vl. nař. ze 17. března 1927 č. 27 Sb., podle něhož i za taxaci receptů pro potřebu Léčebního fondu veř. zaměstnanců jest použití lékárnické sazby pro strany úlev požívající, je kryto ustanovením 3. odst. § 7 lékárenského zákona z 18. prosince 1906 č. 5 ř. z. z r. 1907.

(Nález ze dne 24. března 1932 č. 3363.)